

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558273440.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Men da Helene slog Øinene op igjen efter sin Afmagt, stirrede hun saa vildt og fortvivlet om sig og taledede dertil saa forvirret, at man forskrækket maatte hente Mester Harpestræng, som fandt hendes Tilstand betænkelig og erklærede, at hun var falden i en hidsig og farlig Feber. Hun røbede i sin Vildelse en lidenskabelig, fast rasende Kjærlighed til Kongen; hun nævnede ofte hans Navn med Taarer og vred sine Hænder. - »Min Gamle - sukkede hun - ja han maatte døe, det stod i Stjernerne - saa sagde jo den Sorte - og jeg er uskyldig - hvad vilde han ogsaa paa den Trappe i Mørket? - og er hun ikke ogsaa nu død - hun, som min Hjertenskjær først rakte Haanden? - saa skulde hun jo komme - hun med Kronen i de brune Lokker - ha, var det da ikke mig? - hvi loe han saa fælt i Skjægget, den Sorte?« Saaledes talte hun fort, og Ternerne korsede sig og sagde, hun talte om sin Pagt med den Onde.